

Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi (Štvrtá časť)

Branislav Krasnovský

30. januára 2024 ✝ Cirkev ✝ Božské Srdce Ježišovo

Rok s Božským Srdcom nášho Pána

Vo vianočnom období sme si pripomenuli 350. výročie zjavenia Božského Srdca Ježišovho svätej Margite Márii Alacoque. K zjaveniu došlo 27. decembra 1673. Preto sme sa v Nadácii Slovakia Christiana rozhodli, že rok 2024 až do 27. decembra venujeme úcte k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Kult Božského Srdca Ježišovho predstavuje teda už 350 rokov významnú formu katolíckej zbožnosti, ktorá formovala katolícku identitu po Tridentskom koncile a v reakcii na protestantskú revolúciu. Kult Božského Srdca Ježišovho, ktorého obraz dominoval väčšine starších vydání Jednotného katolíckeho spevníka, bol ozdobou našich katolíckych domácností a zároveň pohoršením pre generácie bludárov, predstavuje jeden zo skúšobných kameňov katolíckej pravovernosti.

Je symbolom toho, že Ježiš Kristus, Boží Syn, prijal ľudské telo, ktorého centrom je práve srdce. Symbolom toho, že trpel v ľudskom tele a vstal z mŕtvych v ľudskom oslávenom tele. Je symbolom lásky nášho Pána k nám ľuďom, je útočiskom kresťanských rodín v boji s ich nepriateľmi.

V rámci celoročného pripomínania tohto kultu, jeho histórie, umeleckej aj literárnej prezentácie, začíname na portáli Christianitas.sk pravidelnú sériu článkov na tému Božského Srdca Ježišovho.

Božské Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad nami!

predchádzajúce časti:

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Druhá časť\)](#)

[Oslava a úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v Cirkvi \(Tretia časť\)](#)

Francúzski Bourbonovci nezasvätili Francúzsko Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, prišla Francúzska revolúcia a smrť panovníka Ľudovíta XVI.

Posolstvo nášho Pána Ježiša Krista, ktoré tlmočila svetu svätá Margita Mária Alacoque, nemalo len náboženský kontext, ale čiastočne obsahovalo aj politické požiadavky skutočne epochálneho rozmeru. V roku 1689, približne rok pred svojou smrťou dostala od nášho Pána Ježiša Krista posledné zjavenie, v ktorom ju náš Pán poveril, aby odovzdala francúzskemu panovníkovi Ľudovítovi XIV. Kristovu konkrétnu

požiadavku.

Podľa tejto požiadavky mal Ľudovít XIV., prezývaný aj „Kráľ Slnko“ zasvätiť Francúzsko Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Ak by tak učinil, mohlo sa Francúzsko stať hybným motorom nového apoštolského diela vo svete. Prišlo by ku konverzii duší, čo by spoločne s francúzskymi úspechmi na medzinárodnej scéne umožnilo šírenie viery a cnosti v celej spoločnosti. List svätej Margity Márie Alacoque francúzskemu panovníkovi mal odnieť kráľov spovedník De la Chaise.

Ľudovít XIV., „Kráľ Slnko“

zdroj: wikimedia commons

Žiaľ, Ľudovít XIV. predkladanú koncepciu neprijal. Kristove slová, ktoré tlmočila Margita Mária Alacoque:

„Povedz prvorodenému synovi môjho Najsvätejšieho Srdca, že tak ako jeho pozemské narodenie bolo možné vďaka uctievaniu Dieťaťa Ježiša (manželstvo Ľudovíta XIII. a Anny Rakúskej bolo dlho bezdetné), tak aj jeho narodenie do večnej milosti a slávy sa dosiahne prostredníctvom jeho zasvätenia sa môjmu Najsvätejšiemu Srdcu, ktoré chce vstúpiť do jeho srdca a cez neho aj do srdc iných mocných tohto sveta.“

V ďalšej časti proroctva sa priamo hovorí: *„Moje Najsvätejšie Srdce túži vstúpiť v celej svojej nádhere a sláve do palácov kniežat a kráľov, aby tam bolo uctievané tak silno, ako silno bolo urážané, ponížované a pohŕdané počas môjho Umučenia. Najsvätejšie Srdce chce vládnuť vo francúzskom kráľovstve...“*

Vo svojom posolstve z 28. augusta 1689 Margita Mária Alacoque podrobne opísala všetky prejavy pocty, ktoré mal francúzsky panovník urobiť. Ak to zhrnieme tak panovník mal:

- spolu so svojou rodinou verejne sa zasvätiť Najsvätejšiemu Srdcu a zložiť mu hold;
- obrátiť sa na pápeža s prosbou o schválenie liturgie svätej omše zasvätenej Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu;
- vybudovať vo Francúzsku baziliku zasvätenú Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu;
- zveriť Francúzsko ochrane Najsvätejšieho Srdca Ježišovho;
- Najsvätejšie Srdce Ježišovo mal prijať ako symbol na francúzske zástavy a zasvätiť mu aj zbrane;

– šíriť v Európe práva Krista ako Kráľa kráľov a Vládcu vládcov.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo adorované Margitou Máriou Alacoque a Máriou od Božského
Srdca Ježišovho

zdroj: wikimedia commons

Boh nikdy nežiada nemožné. Ak by Ľudovít XIV. splnil spomenuté požiadavky, Francúzsko by sa stalo apoštolskou krajinou, ktorá by prinajmenšom ovplyvňovala politické dianie v Európe. Podľa niektorých odborníkov sa však možno list svätej Margity Márie Alacoque k panovníkovi nedostal, pretože zlyhal jezuita De la Chaise.

Niektorí z odborníkov sú presvedčení, že pre Ľudovíta XIV. išlo o príliš náročnú a nepochopiteľnú predstavu. Aj keď sa panovník považoval za veriaceho katolíka, jeho život nebol práve najzbožnejší a okrem toho vzťahy s Pápežským štátom neboli práve najlepšie.

Nech je pravda akákoľvek, faktom ostáva, že keďže Ľudovít XIV. Francúzsko Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu nezasvätil, o 100 rokov neskôr vypukla vo Francúzsku Francúzska revolúcia, ktorej zbesilosť a antiklerikálna nenávisť budí odpor a nechť aj v dnešnej dobe.

Pritom už na začiatku 18. storočia bolo zrejmé, že úspechy, ktoré v prvých desaťročiach svojej vlády dosiahol Ľudovít XIV. sa postupne strácali. Z vojny o Španielske dedičstvo, napriek faktu, že Bourbonovci ovládli Španielsko a jeho kolónie, vyšlo Francúzsko hospodársky a politicky výrazne oslabené.

Niektorí členovia francúzskej kráľovskej rodiny sa však snažili požiadavky z Kristovho posolstva (adresovanom francúzskym panovníkom cez svätú Margitu Máriu Alacoque) splniť. Poľská princezná Mária Leszcynska (1703 – 1768), bohabojná katolíčka, ktorá sa v roku 1725 vydala za francúzskeho panovníka Ľudovíta XV., sa rozhodla postaviť vo Versailles aspoň Kaplnku zasvätenú Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu z vlastných financií. Kaplnka však bola posvätená až v roku 1773, po jej smrti.

Mária Lesczynska na obraze Jeana Baptistu van Loo

zdroj: wikimedia commons

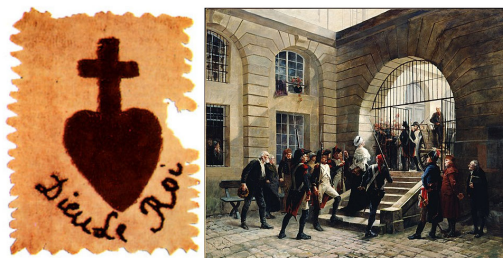
Postavenie kráľovnej na francúzskom dvore však nebolo v konečnom dôsledku práve najlepšie. Aj keď mali s manželom Ľudovítom XV. spočiatku krásny vzťah a mali spolu 10 detí (sedem z nich pochovala do roku 1765), bol Ľudovít XV. notorický sukničár a mal množstvo mileníek. Najznámejšou z jeho mileníek bola Madame de Pompadour, ktorá sa však napriek tomu, že bola milenkou panovníka, správala k jeho manželke nesmierne úctivo a hanbila sa pred ňou za to, že udržiavala milostný pomer s jej manželom a jeho prostredníctvom čiastočne ovplyvňovala francúzsku domácu i zahraničnú politiku.

Mária Lesczynska sa v trápení oddala modlitbe a vytrvalo sa modlila aj za svojho nešťastného, hriešneho a zvrhlého manžela, pričom deti viedla v tradičnom katolíckom duchu. Spolu s deťmi chodievala každý deň na sv. omšu, podporovala chudobných, Cirkev a tiež Poliakov v emigrácii, ktorí museli z Poľska z politických dôvodov utiecť.

Keď v roku 1774 nastúpil na francúzsky trón Ľudovít XVI. Bourbon, zdedil krajinu s množstvom politických a ekonomických problémov. Počas jeho vlády vypukla vyššie spomenutá Francúzska revolúcia, pri ktorej liberálna a antiklerikálna chamraď začala s neľútostnou genocídou katolíkov, počnúc katolíckymi kňazmi a skončiac bežnými veriacimi.

Detronizovaný panovník Ľudovít XVI. si spomenul na slová svojej matky a starej matky ohľadom zasvätenia Francúzska Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a v dojímavom liste sľúbil, že ak si s manželkou zachráni životy a ujdú smrti, zasvätiť Francúzsko Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, dá postaviť baziliku a bude šíriť úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Žiaľ, bolo už neskoro, satan sa vďaka revolúcii zmocnil vlády vo Francúzsku. Keďže Ľudovít XVI. odmietol akceptovať protikresťanské zákony, revolučná chamraď ho odsúdila v roku 1791 na trest smrti. Aj panovník a aj jeho manželka Mária Antoinetta (ktorú popravili v roku 1793) umreli ako mučeníci, urážaní na popraviske parížskou revolučnou luzou. Umreli s katolíckou modlitbou na perách s odvahou a s morálnou prevahou nad svojimi katmi.

Obrázok vľavo: počas Francúzskej revolúcie prijali katolícki povstalci vo Vendée symbol Najsvätejšieho Srdca Ježišovho na svoje zástavy; obrázok vpravo: Máriu Antionettu odvádzajú na popravisko

zdroj: wikimedia commons / koláž Christianitas.sk

Smrť francúzskeho kráľovského páru bola vznešená a úplne iná, ako smrť mnohých francúzskych revolucionárov (vrátane Robespierrea), ktorí sa tiež postupne dostali pod gilotínu (revolúcia vždy požiera svoje deti) a ktorí na popraviske kňučali a žobrali o svoj život. Ľudovít XVI. umrel ako kresťanský mučeník, čo krátko po jeho smrti potvrdil aj pápež Pius VI.

Zasvätiť krajinu Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu nemôže byť pre krajinu a jej obyvateľov negatívom. V roku 2020 zasvätil kardinál Antonio Augusto dos Santos Marto Portugalsko a Španielsko Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Portugalská iniciatíva vzišla zo žiadosti laikov, ktorí získali desaťtisíce podpisov. Zasvätenie sa konalo v Bazilike Ružencovej Panny Márie vo Fatime, k portugalskej iniciatíve sa pridala Španielska biskupská konferencia a 22 ďalších krajín.

Slovensko bolo oficiálne zasvätené Božskému Srdcu Ježišovmu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie 6. júla 1947.

Titulný ilustračný obrázok, Najsvätejšie Srdce Ježišovo v strede okennej ružice vo farnosti Nepoškvrneného počatia v São Paulo, Brazília, zdroj: wikimedia commons

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/oslava-a-ucta-k-najsvatejsiemu-srdcu-jezisovmu-v-cirkvi-stvrta-cast/>